

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Jarmilou Kulhavou jako samosoudkyní ve věci péče soudu o nezletilou A [redacted], nar. dne [redacted], bytem [redacted], zast. MěÚ Ústí nad Orlicí jako opatrovníkem, dceru [redacted], nar. dne [redacted], bytem tamtéž, právně zast. JUDr. Věrou Rittichovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 856, Ústí nad Orlicí a [redacted], nar. dne [redacted], bytem [redacted], právně zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Pivovarské nám. 557, Lanškroun, **o svěřeni do péče a určení výživného, úpravu styku**

t a k t o :

- I. Nezl. A [redacted] se svěřuje do péče **matky**.
- II. Otec je povinen počínaje dnem 1.7.2014 přispívat na výživu nezl. A [redacted] částkou **5.000,- Kč** měsíčně předem vždy do 15. dne v měsíci k rukám matky.
- III. Nedoplatek na výživném, vzniklý od 1.7.2014 do 30.11.2014, činí 12.000,- Kč a otec je oprávněn tento nedoplatek uhradit ve splátkách po 1.000,- Kč měsíčně vždy spolu s běžným výživným počínaje lednem 2015, pod ztrátou výhody splátek.
- IV. Řízení o úpravu styku se vylučuje k samostatnému projednání.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 1.9.2014 se matka domáhala svěřeni nezletilé do své výchovy a stanovení povinnosti otci přispívat jí na výživné min. částkou ve výši 10.000,- Kč měsíčně. Návrh odůvodnila tím, že se nezletilá narodila z družského poměru rodičů, kteří spolu žili až do 6.7.2014 ve společné domácnosti. Otec si však našel novou přítelkyni a odstěhoval se, s matkou komunikuje pouze omezeně a k dohodě o výchově a výživě nezletilé tak nedošlo. Po rozchodu se musela s nezletilou vystěhovat z otcova bytu. Dále uvedla, že má za to, že otec se svěřením nezletilé do její péče souhlasí, na její výživné jí však ničím nepřispěl. Nezletilá svého otce vnímá negativně, protože se rodině v posledním roce prakticky nevěnoval, nebyl s ní o prázdninách, nevzpomněl si na její narozeniny a upřednostňoval pouze své zájmy. Nezletilá navštěvuje 5. třídu ZŠ a jazykovou školu Holmes English, kde hraje pololetní školné ve výši 1.700,- Kč, dále také taneční školu, obor krasobruslení, kde platí 500,- Kč. Jezdí ráda na kole a lyžuje. S jejími mimoškolními aktivitami jsou tak spojené značné výdaje, se zakoupením tanečního oblečení, lyží, výbroje atd. Je zdravá, má pouze dioptrické brýle. Matka pracuje ve firmě [REDAKCE], jako účetní a její měsíční příjem činí cca 20.000,- Kč. Otec nezletilé je od r. 2012 společníkem a zároveň i jednatelem firmy [REDAKCE], jejíž hodnota byla znaleckým posudkem oceněna částkou 31.650.000,- Kč. Jeho průměrný měsíční příjem dle daňového přiznání pro rok 2013 činil 32.000,- Kč. Je také výlučným členem bytového družstva, s nímž je spojeno právo výlučného užívání družstevního bytu o velikosti 3+1 v [REDAKCE]. Cena tohoto podílu je představována částkou min. 800.000,- Kč. V současné době na něj také jeho otec převádí nemovitosti v hodnotě cca 2.000.000,- Kč, jedná se o rodinný dům a přilehlé pozemky. Je také vlastníkem motocyklu HONDA VT 750C v hodnotě cca 175.000,- Kč, navíc využívá pro soukromé jízdy služební automobil značky NISSAN Qashqai.

Ve svém vyjádření otec souhlasil se svěřením dcery do výchovy matce, k její péči totiž nemá, vyjma ovlivňování postoje nezletilé vůči otci, připomínky. S výší výživného však nesouhlasí. Jeho příjem tvoří pouze odměna za funkci jednatele ve spol. [REDAKCE] a činí cca 24.800,- Kč čistého. Za dobu kdy je společníkem této firmy totiž nedošlo k žádné výplatě podílu na zisku, jelikož je z něj po vzájemné dohodě společníků hrazena kupní cena společnosti. Hodnota této společnosti pak byla ve znaleckém posudku stanovena třemi různými částkami v závislosti na použité metodě, částka 31 mil. Kč byla stanovena na základě výnosové účetní metody, je však nejméně přesná, když společnost předpokládaných zisků ani nedosahuje. Při oceňování na úrovni veličin dospěl znalec k částce 3.792.000,- Kč. Nemovitosti, jež na něj převádí jeho otec, jsou pak dle znaleckého posudku oceněny na 600.000,- Kč. Členský podíl v bytovém družstvu doposud splácí. Tento podíl má otec v plánu prodat a utržené peníze investovat do oprav nově nabytých nemovitostí k uspokojení svých bytových potřeb. Výše uvedený motocykl vlastní, nemá však vlastní auto. Nezletilou pravidelně telefonicky kontaktoval, ta ovšem nikterak nereagovala. Za přiměřené výživné poté považuje částku 4.000,- Kč.

Ze smlouvy o převodu obchodního podílu soud zjistil, že se otec stal třetinovým společníkem výše uvedené firmy a zavázal se uhradit kupní cenu v 96 měsíčních splátkách po 21.375,33 Kč měsíčně pro každého společníka, tj. celkem 42.750,66 Kč měsíčně.

Dle zprávy ÚP kontaktní pracoviště Ústí nad Orlicí není ani jeden z rodičů příjemcem žádných dávek státní sociální podpory, dávek pěstounské péče či dávek v hmotné nouzi.

Z potvrzení zaměstnavatele spol. [REDAKCE] bylo zjištěno, že čistý měsíční výdělek matky činí 15.306,- Kč. Otcův výdělek pak činí 24.883,- Kč čistého měsíčně, kdy dostává též příspěvek na stravenky ve výši 1.200,- Kč.

Dle zprávy znalce z oboru stavebnictví a ekonomiky Ing. Zářeckého je obvyklá cena nemovitostí, jež jsou nyní převáděny do vlastnictví otce, odhadnuta na částku 600.000,-- Kč.

Dle daňového přiznání má spol. [REDAKCE] základ daně ve výši 3.321.073,-- Kč.

Z výpovědi matky jako účastnice řízení bylo zjištěno, že s otcem žili ve společné domácnosti již rok a půl před narozením dcery, kdy po celou dobu hospodařili tak, že otec financoval náklady na bydlení a ona chod domácnosti a potřeby nezletilé. Společný byt byla nucena opustit v srpnu tohoto roku. Náklady za měsíc červenec a srpen ve výši kolem 6.000,-- Kč měsíčně hradil otec. Z bytu si odvezla prakticky veškeré vybavení, žádné vypořádání za něj otec nechtěl, sám si ponechal pouze TV a PC. Nyní s nezletilou bydlí v bytě svých rodičů. Žije s ní sama, jinou vyživovací povinnost nemá. Nezletilá je zdravá, nosí pouze dioptrické brýle, jejichž pořízení stálo 4.000,-- Kč. Navštěvuje keramický kroužek, kde je poplatek 1.200,-- Kč na školní rok, fotografický kroužek, kde hradí 900,-- Kč ročně, výuku angličtiny za 1.500,-- Kč za pololetí a krasobruslení, kam jí matka dvakrát týdně vozí. Celkové náklady vyjdou na 500,-- Kč na měsíc. Otec na potřeby nezletilé v měsících v letních měsících ničím nepřispěl, v září jí poslal na účet 3.000,-- Kč, v říjnu 5.000,-- Kč a v listopadu 4.000,-- Kč. O prázdninách otec o dceru neprojevil zájem, ozval se až v září. Styk zatím žádný neprobíhá, ale domluvili se, že se budou vídat o víkendů jednou za dva týdny. O dalším majetku otce nic neví, používá však k osobním účelům služební auto a mobil. Dále pak potvrdila, že si společníci firmy [REDAKCE] hospodářský výsledek společnosti nerozdělili, ale užívají jej ke splacení vypořádacích podílů. Dle jejího názoru by však měla být i tato částka při výpočtu výše výživného zohledněna, jelikož se jedná o finanční prostředky, které by otec měl poukazovat ze svých zdaněných prostředků. Dále soudu navrhla, aby v případě, kdy soud k těmto čistým příjmům otce nepřihlédne, využil možnost §916 o.z. a stanovil otcí výživné z 25násobku životního minima.

Z výpovědi otce jako účastníka řízení bylo zjištěno, že společné soužití s matkou trvalo asi třináct let. Po celou dobu on hradil bydlení, energie, příp. nákupy a vybavení domácnosti a matka hradila náklady spojené s vedením domácnosti, jídlo, potřeby nezletilé a ošacení. Jelikož pak po rozchodu odešel ze společného bytu, ale uhradil za měsíc červenec i srpen náklady bydlení ve výši 5.130,-- Kč za měsíc, neposkytl již nezletilé žádné další výživné. V září jí už zaslal 3.000,-- Kč, v říjnu 5.000,-- Kč a v listopadu 5.000,-- Kč. Sám by si představoval výživné ve výši 4.000,-- Kč. Vybavení bytu bylo převážně v jeho vlastnictví. Ve firmě [REDAKCE] pracuje od r. 2007, r. 2012 ji ještě s dalšími dvěma zaměstnanci odkoupil za 12.000.000,-- Kč s tím, že cenu budou moci uhradit ve splátkách. Splátky připadající na jeho podíl ve výši cca. 40.000,-- Kč měsíčně se po vzájemné domluvě hradí ze zisku firmy. Dle jeho názoru je tato splátka nutným výdajem, bez kterého by se nemohl stát společníkem firmy a nemohl by tak zvýšit své celkové příjmy. Jeho čistý příjem tedy činí jen cca 24.000,-- Kč, když navíc přišel i o daňové zvýhodnění na dítě. Na stravenky dostává příspěvek ve výši 1.200,-- Kč měsíčně a užívá služební auto. Vlastní družstevní podíl bytového družstva, který nyní prodává za 750.000,--Kč, kdy chce utržené peníze investovat do nemovitostí, jež na něj převádí jeho otec. Žije s novou partnerkou, jinou vyživovací povinnost nemá. K péči matky nemá připomínek, styk s nezletilou by dle jeho názoru probíhal bez problémů.

Opatrovnice sdělila, že je péče matky o nezletilou velmi dobrá, žijí spolu v bytě 2+1, který byl shledán v pořádku a navrhuje proto, aby byla nezletilá svěřena do její výchovy a otcí bylo stanoveno přiměřené výživné ve výši 6.000,-- Kč měsíčně.

Podle § 908 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ni i bez návrhu soud.

Dle § 906 o.z. rozhodne soud, jak bude každý z rodičů o dítě pečovat a to s uvážením zájmu dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztahy dítěte ke každému z rodičů, ale také k sourozencům popř. i prarodičům.

Při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě na příště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou rozmluvu a mravní výchovu jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje (§ 907 odstavec 2 o.z.).

Pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost (§913 odst. 1 a 2 o.z.).

Je-li poté více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních (§ 914 o.z.).

Rodiče nezletilé spolu nežijí, nedohodli se na úpravě péče o nezletilou, a je proto nutno, aby ve smyslu citovaných zákonných ustanovení rozhodl soud. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že spolu rodiče žili 13 let ve společné domácnosti, v červenci tohoto roku ji však otec opustil a nyní žije s novou partnerkou. Nezletilá zůstala s matkou, přičemž k její péči není ze strany otce ani opatrovnice žádných připomínek. Otec navíc se svěřením nezletilé do péče matky souhlasí. Soud proto o péči o nezletilou rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

Nezletilá je žákyní 5. třídy základní školy, není schopna sama se živit. Má rozsáhlou zájmovou činnost, která je třeba financovat. Zdravotní stav náklady nezvyšuje. Nezletilá je již ve věku, kdy matka pouze částečně vyvažuje svoji vyživovací povinnost osobní péčí o dítě.

Soud má za to, že příjmy obou rodičů byly v průběhu řízení řádně prokázány, a není proto nutné určovat výši výživného z 25násobku životního minima, jak stanoví o.z. Otcem bylo předloženo jak potvrzení zaměstnavatele o výši mzdy, tak i daňové přiznání a smlouva o nabytí obchodního podílu, čímž své procesní povinnosti dostal.

Matka má měsíční příjem ve výši kolem 16.000,- Kč hrubého měsíčně, otec pak ve výši kolem 25.000,- Kč čistého, přičemž pobírá i benefity v podobě příspěvku na stravenky ve výši 1.200,- Kč a užívání firemního automobilu k osobním účelům, který se při výpočtu základu daně z příjmů zohledňuje částkou ve výši 1% pořizovací ceny automobilu.

Při právním hodnocení došel soud k závěru, že do příjmu otce nelze zahrnout splátku kupní ceny společnosti připadající na podíl otce/společníka. Z ustanovení § 161 z.o.k. vyplývá, že se společníci podílejí pouze na zisku, který je valnou hromadou určen k rozdělení mezi společníky. Rozhodnutím valné hromady společnosti [REDAKCE] však bylo určeno, že se zisk společnosti mezi společníky rozdělovat nebude, nýbrž že se použije na splacení kupní ceny společnosti. Tyto splátky tak nejsou příjmem otce, nýbrž kapitálem společnosti, právnické osoby odlišné od osoby otce jako společníka či dokonce jednatele, a není proto možné jej k příjmu otce připočíst. Příjmy otce jsou tedy tvořeny jen příjmy a benefity v rámci jeho funkce jako jednatele této společnosti.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se proto soud, s přihlédnutím k odůvodněným potřebám nezletilé, majetku rodičů i skutečnosti, že nemají další vyživovací povinnost, jeví jako přiměřené výživné na nezletilou částka ve výši 5.000,- Kč měsíčně.

Nedoplatek takto zvýšeného výživného, za dobu od 1.7.2014 do 30.11.2014 činí po odečtení již zaplacených částek celkem 12.000,- Kč. Na jeho zaplacení byly otci povoleny splátky dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Bylo prokázáno, že společné soužití a hrazení nákladů a společná péče o nezletilou skončila k 30.6.2014. Dle shodného tvrzení rodičů otec za měsíce červenec a srpen žádné výživné neuhradil, až v září předal na výživu dcery 3.000,- Kč a pak po 5.000,- Kč v říjnu a listopadu. Na výživné soud nezapočítal platby otce na poplatky spojené s bytem. Celkový dluh tedy činí 12.000,- Kč.

Lhůta k placení výživného poté byla otci stanovena dle § 160 odst. 4 o.s.ř. od doručení tohoto rozhodnutí, neboť se jedná o rozsudek, který je ve smyslu ustanovení § 473 písm. a z.ř.s. předběžně vykonatelný.

Jelikož otec podal dne 30.10.2014 zdejšímu soudu též návrh na úpravu styku s nezletilou, byla tato dvě řízení usnesením zdejšího soudu spojena ke společnému řízení. Protože však během řízení rodiče soudu shodně navrhli řízení o úpravu styku dle §110 o.s.ř. přerušit a tomuto návrhu bylo vyhověno, rozhodl soud o vyloučení tohoto řízení k samostatnému projednání.

Rozhodnutí o nákladech řízení soud učinil dle §23 z.ř.s., kdy bylo-li možné řízení zahájit i bez návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání písemně, trojmo, do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice prostřednictvím soudu zdejšího.

Pokud by výživné nebylo plněno řádně a včas, může být podán návrh na výkon rozhodnutí.

Proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí o péči o nezl. dítě, soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty až do výše 50.000,- Kč, a to i opakovaně. Není-li účelné k vymožení dobrovolného plnění rozhodnutí o péči o nezl. děti nařízené setkání s mediátorem, s odborníkem z oboru pedopsychologie, ani realizace navykacího plánu, soud může přikročit i k odnětí dítěte (§ 502, 503 a 504 z.ř.s.).

V Ústí nad Orlicí dne 25.11.2014

JUDr. Jarmila Kulhavá
předsedkyně senátu
v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Vaňousová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců JUDr. Martiny Vršanské a Mgr. Pavla Hradeckého **ve věci péče o nezl. A:** nar. bytem , zast. kolizním opatrovníkem Městským úřadem v Ústí nad Orlicí, dcery , nar. bytem (zast. JUDr. Věrou Rittichovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 856, 562 01 Ústí nad Orlicí, a , nar , bytem zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Pivovarské nám. 557, 563 01 Lanškroun, **o úpravě péče a určení výživného**, k odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 25.11.2014, č.j. 0Nc 2033/2014-85, **t a k t o :**

I. Rozsudek okresního soudu se v napadených výrocích II a III **m ě n í** takto:

Otec je povinen platit výživné pro nezletilou A s účinností od 1.7.2014 ve výši 7.000,- Kč měsíčně do každého 5. dne v měsíci předem k rukám matky.

Dlužné výživné za dobu od 1.7.2014 do 31.1.2015 ve výši 24.000,- Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za řízení před okresním ani odvolacím soudem.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud svěřil nezl. A do péče matky (výrok I) a otci uložil s účinností od 1.7.2014 přispívat na výživu nezletilé částkou 5.000,- Kč měsíčně splatnou předem do každého 15. dne v měsíci k rukám matky (výrok II) s tím, že dlužné výživné za dobu od 1.7.2014 do 30.11.2014 ve výši 12.000,- Kč je otec oprávněn uhradit ve splátkách po 1.000,- Kč měsíčně vždy spolu s běžným výživným počínaje lednem 2015 pod ztrátou výhody splátek (výrok III). Okresní soud dále vyloučil řízení o úpravě styku k samostatnému projednání (výrok IV) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok V).

Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že okresní soud rozhodoval o návrhu matky na úpravu výchovy a výživy k nezl. A (viz návrh z 1.9.2014, č.l. 1 – 2 spisu). V otázce úpravy výchovy nezl. A okresní soud rozhodoval dle zásad ust. § 906, § 907 a § 908 o.z., vyšel ze shodných stanovisek účastníků i opatrovníka, a proto nezl. A svěřil do péče matky, k jejíž dosavadní péči nejsou žádné připomínky. Při stanovení výživného pak okresní soud citoval zásady ust. § 913 odst. 1 a odst. 2 a § 914 o.z. a dovodil, že těmto hlediskům odpovídá s účinností od 1.7.2014 (počátek stanovení vyživovací povinnosti otce k nezl. A) byl okresním soudem určen od 1.7.2014, kdy bylo zjištěno, že společné soužití a hrazení nákladů, resp. společná péče o nezletilou, skončila k 30.6.2014) výživné ve výši 5.000,- Kč měsíčně. V této souvislosti okresní soud přihlédl jak k odůvodněným potřebám nezl. A, která je žákyní 5. třídy základní školy, není schopna sama se živit, má rozsáhlou zájmovou činnost (keramický a fotografický kroužek, výuka angličtiny a krasobruslení), a její zdravotní stav zásadně náklady nezvyšuje (nezletilá nosí pouze dioptrické brýle), tak k osobním a příjmovým poměrům rodičů, zejména výživou povinného otce, které byly v průběhu řízení prokázány, tudíž nebylo nutné určovat výši výživného dle § 916 o.z. (z 25ti násobku životního minima). Zatímco v případě matky okresní soud vycházel z přibližného hrubého měsíčního příjmu ve výši 16.000,- Kč a z jedné její vyživovací povinnosti, u otce zohlednil rovněž jednu vyživovací povinnost a dále jeho průměrný měsíční čistý příjem ve výši 25.000,- Kč, resp. benefity v podobě příspěvku na stravenky ve výši 1.200,- Kč měsíčně a užívání firemního automobilu k osobním účelům, který se při výpočtu základu daně z příjmu zohledňuje částkou ve výši 1 % pořizovací ceny automobilu. V této souvislosti okresní soud dospěl rovněž k závěru, že do příjmů otce nelze zahrnout splátku kupní ceny společnosti, připadající na jím nabytý obchodní podíl v uvedené společnosti, když odkázal na ust. § 161 zákona o obchodních korporacích a rozhodnutí valné hromady shora jmenované společnosti, kterou bylo určeno, že se zisk společnosti mezi společníky rozdělovat nebude, nýbrž se použije na splácení kupní ceny společnosti. Tyto splátky tak nejsou příjmem otce, nýbrž kapitálem společnosti, právnické osoby odlišné od osoby otce jako společníka či jednatele, a proto není možné je k příjmům otce připočítat. Okresní soud konečně vyčíslil nedoplatek otce na výživném za dobu od 1.7.2014 do 30.11.2014 ve výši 12.000,- Kč (kdy započtl platbu otce na výživné za září 2014 ve výši 3.000,- Kč a platby na výživné za říjen a listopad 2014 po 5.000,- Kč, tj. v úhrnu 13.000,- Kč), který otci povolil splácet ve shora naznačených splátkách ve smyslu § 160 odst. 1 o.s.ř. Výrok o nákladech řízení okresní soud odůvodnil ust. § 23 z.ř.s.

Ve včas podaném odvolání směřujícím pouze proti výrookům o běžném a dlužném výživném (sub II a III) matka vytýkala soudu I. stupně učinění nesprávných skutkových zjištění a též nesprávné právní posouzení věci. V tomto ohledu zejména namítala, že okresní soud do příjmů či majetkových poměrů otce nezahrnul tzv. jinou majetkovou hodnotu, za níž je nutno považovat třetinový obchodní podíl ve společnosti , který otec nabyl smlouvou o převodu obchodních podílů ze dne 9.1.2012 za vzájemně ujednanou kupní cenu 6.156,096 Kč. Ohledně úhrady této kupní ceny společníci na valné hromadě společnosti rozhodli, že za každého společníka, tedy i za otce, je ze zisku společnosti měsíčně vyplácena částka 42.750,- Kč na kupní cenu za převedený obchodní podíl. Tuto částku je dle názoru odvolatelky nutno zahrnout do reálných příjmů otce, případně je nutno na ní nahlížet jako na majetkovou výhodu, které se otci dostává od výše jmenované společnosti. Soud I. stupně dále dostatečně nepřihlédl k otci darovanému rodinnému domu s pozemky v v němž otec se svou přítelkyní a jejím synem bydlí, když obvyklá cena uvedeného domu je minimálně 2.000.000,- Kč. Okresní soud rovněž řádně nezohlednil, že otec je členem bytového družstva v resp. výlučným vlastníkem obchodního podílu v tomto družstvu, s nímž je spojeno právo užívat družstevní byt 3+1 v budově č.p. v ulici v l Obvyklá cena členských práv a povinností vyplývajících z členství v uvedeném bytovém družstvu je představována minimálně částkou 800.000,- Kč. Závěrem odvolatelka zdůraznila, že rozhodnutí okresního soudu neobstojí ani z hlediska ust. § 915 o.z., dle něhož životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů, přičemž toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. Domáhala se změny rozsudku okresního soudu v napadené části a stanovení výživného pro nezletilou minimálně ve výši 10.000,- Kč počínaje dnem 1.7.2014 s tím, aby byl současně vyčíslen nedoplatek na výživném za sledované období.

Otec se ve vyjádření k odvolání matky ztotožnil se skutkovými a právními závěry soudu I. stupně. Opětovně odmítl názor matky, že by do jeho příjmů měl být započítáván zisk společnosti , který dle rozhodnutí valné hromady této společnosti není vyplácen, ale je použit v celém rozsahu na splátky závazku souvisejícího s nabytím třetinového obchodního podílu uvedené společnosti. Ostatně sama matka ani nezpochybňuje, že tento stav, potažmo režim splácení byl s ohledem na okolnosti nabytí podílů dohodnut mezi všemi zúčastněnými subjekty již v roce 2012, resp. si je vědoma toho, že nerozdělování zisku společnosti mezi společníky není ve vztahu ke stanovení výše výživného nikterak účelový krok, nýbrž objektivní nutnost. Není pak v objektivních možnostech otce tento stav změnit, a to s ohledem na smluvní závazky vůči předchozím společníkům a s ohledem na menšinový podíl otce na společnosti. Otec dále zdůraznil, že nabytí podílu v kapitálové společnosti sice představuje jeho aktivum, avšak zároveň s jeho nabytím souvisí závazek zaplatit kupní cenu (tedy pasivum), který musí být zohledněn. Otec rovněž nesouhlasil s argumentem, že by stanovené výživné odporovalo zásadám ust. § 915 o.z. Životní úroveň otce se nikterak nevymyká standardnímu způsobu života člověka s přibližně průměrným měsíčním příjmem v České republice. Ostatně ani matka netvrdí, že by otec vynakládal ve zvýšené míře jakékoli prostředky na své osobní potřeby a záliby (provozoval drahé sporty či si užíval luxusních dovolených). Stran darovaných nemovitostí otec uvedl, že těchto využívá k uspokojování bytové potřeby své rodiny (nikoli např. k pronájmu) a že do jejich rekonstrukce bude investován příjem z prodeje družstevního podílu v bytovém družstvu v Dle názoru otce tedy ani vlastnictví těchto nemovitostí nesvědčí o jeho

nadstandardní životní úrovni. Z výše uvedených důvodů otec navrhol potvrzení rozsudku okresního soudu v napadených výrocích, event. jeho změnu a stanovení výživného, které by vycházelo z jeho skutečných příjmů.

Opatrovník se k odvolání matky nevyjádřil.

Krajský soud doplnil dokazování (ke změnám rozhodných skutečností nastálých po vydání napadeného rozsudku) o následující důkazy.

Ze zprávy společnosti bylo zjištěno, že matka u uvedené společnosti ke dni 30.11.2014 ukončila pracovní poměr. Za období od srpna do listopadu 2014 matka dosáhla průměrného čistého měsíčního výdělku ve výši 15.820,- Kč s tím, že za totéž období obdržela stravenky v průměrné výši 928,- Kč měsíčně.

Ze zprávy společnosti bylo zjištěno, že otec dosáhl v období od srpna do prosince 2014 průměrného čistého měsíčního příjmu ve výši 23.069,- Kč. V témže období obdržel stravenky v průměrné hodnotě 1.030,- Kč měsíčně.

Z vyjádření otce při odvolacím jednání bylo mimo jiné zjištěno, že vedle příjmů doložených shora citovanou zprávou společnosti se mu nadále dostává benefitů v tom ohledu, že částečně používá k osobním účelům firemní vozidlo (zejména k cestování do práce a zpět) a firemní mobilní telefon. Po vydání napadeného rozsudku otec převedl členská práva a povinnosti v bytovém družstvu za částku 750.000,- Kč, kterýžto příjem zcela investuje do rekonstrukce domu v

Z vyjádření matky při odvolacím jednání bylo zjištěno, že k 1.12.2014 nastoupila jako účetní do firmy , kde její hrubá měsíční mzda činí 16.000,- Kč (za prosinec 2014 dosáhla čisté mzdy v přibližné výši 14.200,- Kč). Jinak od vydání napadeného rozsudku nedošlo k žádné změně jejich poměrů, žádná změna poměrů (potřeb) nenastala ani u nezl. A:

Ze shodných přednesů rodičů při odvolacím jednání bylo zjištěno, že otec přispěl na výživu nezl. A: i prosinec 2014 a leden 2015 po 5.000,- Kč měsíčně. Toto výživné není nijak doplňováno věcným či jiným plněním. Otec se dle dohody stýká s dcerou každý čtvrtek (v čase 16.30 – 18.00 hodin) a dále jednou za čtrnáct dnů v sobotu (v čase 10.00 – 18.00 hodin).

Na základě takto doplněného dokazování a výsledků důkazního řízení před soudem I. stupně krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení jemu předcházející v rozsahu, v jakém jej matka napadla svým odvoláním (§ 212 o.s.ř.), a to jak z pohledu odvolacích námitek, tak z důvodů v odvolání neuvedených (§ 212a odst. 1 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání matky je důvodné pouze částečně.

Podle § 913 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného od 1.1.2014 (dále jen o.z.) pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby

oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

Podle § 914 o.z. je-li více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních.

Podle § 915 odst. 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisko odůvodněných potřeb dítěte.

V souladu se shora naznačenými zákonnými hledisky okresní soud při určení výživného zkoumal odůvodněné potřeby nezletilé matky i možnosti, schopnosti a majetkové poměry výživu povinného otce, ohledně nichž učinil v podstatě správná skutková zjištění a závěry, a to i ohledně okamžiku určení výživného, neboť důvod k úpravě výživného nastal s rozdělením společného hospodaření (soužití) rodičů, tedy od 1.7.2014. Krajský soud tyto skutkové závěry s následujícím upřesněním, týkajícím se výlučně hodnocení poměrů otce, přebírá. Se zřetelem na argumentaci matky před okresním soudem, která je i stěžejní odvolací námitkou, odvolací soud předně uvádí, že se beze zbytku ztotožňuje s hodnocením okresního soudu stran toho, že do příjmů otce nezahrnul jeho podíl na zisku společnosti *ABC s.r.o.*, který dle rozhodnutí valné hromady této společnosti není vyplácen (určen k rozdělení mezi společníky), nýbrž je používán na splácení obchodního podílu v uvedené společnosti, který otec nabyl počátkem roku 2012 (viz smlouva o převodu obchodních podílů z 9.1.2011, správně 2012 – č.l. 10 – 11 spisu). Tyto skutečnosti nebyly ostatně mezi rodiči sporné. V této souvislosti je třeba akcentovat, že rozhodnutí o rozdělení zisku společnosti náleží do kompetence valné hromady, která v zásadě rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných společníků, pokud společenská smlouva nepožaduje vyšší počet hlasů (k tomu srov. ust. § 125 odst. 1 písm. b) zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku účinného do 31.12.2013, a dále rovněž okresním soudem citované ust. § 161 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích). V daném případě společenská smlouva společnosti *ABC s.r.o.* vyžadovala souhlas nadpoloviční většiny všech společníků k přijetí rozhodnutí o rozdělení zisku (viz čl. VIII. odst. 1 bod a), odst. 2 společenské smlouvy č.l. 12 – 16 spisu). Otec, který má menšinový (třetinový) podíl na společnosti, musel dané rozhodnutí valné hromady respektovat, resp. ho sám ani nemůže změnit. Je přitom pochopitelné, že dané rozhodnutí bylo v jeho zájmu, že nemá důvod mu ani odporovat, neboť mu s ohledem na jeho ekonomickou situaci skýtá jedinou reálnou možnost úhrady kupní ceny nabytého obchodního podílu. Okresní soud tedy nepochybil, pokud nepovažoval splátky kupní ceny obchodního podílu ve výši 42.750,- Kč měsíčně, hrazené ze zisku generovaného společností *ABC s.r.o.* za příjem otce, resp. do tohoto příjmu zahrnul pouze skutečně vyplácené příjmy a benefity, kterých se otcí dostává z titulu jeho funkce jednatele výše jmenované společnosti. K otázce benefitů však považuje odvolací soud za nutné dodat, že okresní soud tyto výhody (vyjma stravenek) blíže nespecifikoval z hlediska jejich finančního ohodnocení (uvedené se týká nejen používání firemního vozidla, ale i používání firemního mobilního telefonu k soukromým, osobním účelům). Přitom je zřejmé, že jejich přesné vyčíslení je prakticky nemožné, nicméně si lze vypomoci úvahou ve smyslu § 136 o.s.ř. Postupem dle citovaného ustanovení má odvolací soud za to, že jen

zohlednění používání firemního vozidla k dojíždění za prací či používání firemního telefonu k běžným osobním účelům skýtá dostatečný prostor k učinění závěru, že tyto výhody lze minimálně ohodnotit částkou 3.000,- Kč měsíčně. Z hlediska skutkového tedy odvolací soud i po zohlednění výsledků doplňujícího dokazování v odvolacím řízení dospívá k závěru, že při posouzení příjmových poměrů otce nutno počítat jednak s vyplácenou odměnou, která ve sledovaném období představuje přibližnou částku 24.000,- Kč měsíčně (při zohlednění zpráv o příjmu otce před okresním i odvolacím soudem), dále se stravenkami v přibližné hodnotě 1.000,- Kč měsíčně a s dalšími benefity v podobě částečného používání firemního vozidla a mobilního telefonu k osobním účelům ve výši 3.000,- Kč měsíčně, tedy s celkovým příjmem otce ve výši 28.000,- Kč měsíčně. Je skutečností, že odvolatelka argumentovala rovněž majetkovými poměry otce, příznivě ovlivněnými jemu darovanými nemovitostmi v a hodnotou členských práv a povinností v bytovém družstvu v resp. příjmem otce z prodeje družstevního bytu, který se uskutečnil po vydání napadeného rozsudku. Dovolávala se tedy kritéria zásadně stejné životní úrovně otce a nezl. dcery ve smyslu § 915 odst. 1 o.z. Uvedené zákonné hledisko rovněž odvolací soud respektuje, nicméně nemá za to, že by v řízení byly prokázány nadstandardní majetkové poměry otce. Majetkové poměry otce nebyly v zásadě sporné. Otec nabyt darem od svého otce nemovitosti v Stav těchto nemovitostí, dle všeho neudržovaných (viz znalecký posudek č.l. 73 spisu), vyžaduje značných oprav. V uvedených nemovitostech otec bydlí se svou novou partnerkou a jejím synem. Stejně tak je možno vyjít z toho (něco jiného netvrdila ani matka), že otec získal z prodeje družstevního bytu částku 750.000,- Kč, kterou míní zcela investovat do darovaných nemovitostí. Shora naznačené skutečnosti nepředstavují žádnou mimořádnou situaci, která by svědčila o nadstandardní životní úrovni otce. Dle názoru odvolacího soudu nemůže být důvodem k navýšení výživného pouhá skutečnost, že otec vlastní nemovitosti, v nichž uspokojuje svou bytovou potřebu, okolnost, že prostředky z prodeje družstevního bytu investuje do vlastnického bydlení.

Pokud jde o právní posouzení shora zjištěného skutkového stavu věci, okresní soud správně vztáhl na danou věc shora citovaná ustanovení nového občanského zákoníku. Pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Stejně tak je třeba vážit již shora zmíněné ust. § 915 odst. 1 o.z., dle něhož životní úroveň dítěte má být zásadně shodná se životní úrovní rodičů s tím, že toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. Odvolací soud se v této souvislosti odvolává na ustálenou soudní praxi, zastávanou již za účinnosti předchozí právní úpravy (zákona o rodině, který při určení výživného stál prakticky na shodných zásadách jako nový občanský zákoník, v němž došlo jen k určitým drobným formulačním změnám), dle níž by se měla výše výživného stanovená povinnému rodiči (otci) pohybovat v rozsahu 1/5 – 1/3 čistého příjmu povinného rodiče, a to při součtu všech jeho vyživovacích povinností (pokud zde nejsou výjimečné důvody pro stanovení jiného výživného). Při úvaze stran výše výživného (shora naznačeného rozmezí postižení příjmů výživou povinného rodiče) je namístě rovněž posoudit skutečnost, zda se otec s nezl. dcerou stýká a běžné výživné doplňuje věcným či jiným plněním větší hodnoty. V tomto ohledu lze se zřetelem na shodné přednesy rodičů přisvědčit tomu, že otec se s nezl. A byt' až po vydání napadeného rozsudku, stýká (svým rozsahem jde o standardní styk) a při tomto styku musí určitým způsobem uspokojovat její potřeby, avšak nad rámec běžného výživného dalším významnějším způsobem dceři v posuzovaném

rozhodném období nepřispěl a nepřispívá. S ohledem na shora zjištěný skutkový stav věci proto odvolací soud dospěl k závěru, že výše uvedeným zásadám lépe odpovídá výživné pro nezl. A ve výši 7.000,- Kč měsíčně, když tato zátěž spojená s výživným představuje 1/4 stávajícího čistého příjmu otce, což je v intencích ustálené soudní praxe. Ani odvolací soud přitom nepomíjí, že při určení výše výživného se u osoby povinné výživou přihlíží nejen k fakticky dosahovaným příjmům, ale i k celkové sumě jeho movitého a nemovitého majetku a ke způsobu jeho života, resp. k životní úrovni. Již shora však vysvětlil, že vlastnictví rodinného domu, ve kterém otec s novou rodinou uspokojuje bytovou potřebu, které mu nepřináší finanční prospěch (např. z titulu pronájmu), ale náklady s jeho opravami hrazenými z prostředků z prodeje družstevního bytu, neodůvodňuje stanovení vyššího výživného. Jinými slovy nebylo prokázáno, že by životní úroveň otce dosahovala takové úrovně, z níž by bylo možno usuzovat, že je zvyšována ze zdrojů, které by otci umožnily platit vyšší výživné. Za tohoto stavu bylo nutné při stanovení výživného vycházet z doložené faktické úrovně příjmů otce ve výši 28.000,- Kč měsíčně. Stanovené výživné odráží zjištěné příjmové a majetkové poměry otce, koresponduje zákonnému předpokladu rámcově shodné životní úrovně otce a nezl. dcery a vystihuje rovněž míru potřeb nezl. A . Vyživovací povinnost mají k nezl. A nepochybně oba rodiče, tedy i matka, která svou vyživovací povinnost k dceři z části vyčerpává výkonem osobní péči o ni, dílem však i ona musí vykrývat svou vyživovací povinnost finančním příspěvkem.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud změnil rozsudek okresního soudu ve výroku o běžném výživném (sub II) podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) a písm. b) o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výroku shora.

Změnou výroku o běžném výživném odvolací soud přistoupil k novému výpočtu dluhu na výživném. Otec měl na výživném pro nezl. A za období od 1.7.2014 do 31.1.2015 zaplatit 49.000,- Kč (7 měsíců po 7.000,- Kč). Odvolací soud však vyšel jednak ze zjištění okresního soudu, který v období od července do listopadu 2014 započítal na výživné otcem poskytnuté plnění ve výši 13.000,- Kč, a dále ze shodných tvrzení účastníků, podle kterých otec na výživném za období měsíců prosinec 2014 a leden 2015 zaplatil výživné po 6.000,- Kč měsíčně, tj. 12.000,- Kč. V posuzovaném období (červenec 2014 až leden 2015) tedy otec uhradil na výživném pro nezl. A částku 25.000,- Kč. Dluh otce na výživném v rozhodném období proto činí celkem 24.000,- Kč. Dlužné výživné bylo otci uloženo uhradit k rukám matky nezletilé ve lhůtě 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Tuto lhůtu k úhradě dluhu stanovil odvolací soud tak, aby jeho úhrada neohrozila schopnost otce platit běžné výživné a současně hradit jeho nezbytné potřeby. Současně představuje tato lhůta i dostatečný časový prostor pro otce, aby si potřebné finanční prostředky opatřil.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů před soudy obou stupňů, neboť na straně ani jednoho z účastníků nebyly shledány takové okolnosti případu, které by odůvodňovaly přiznání náhrady těchto nákladů (§ 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. a § 23 z.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat splnění návrhem na soudním výkon rozhodnutí či exekuci.

V Pardubicích dne 28. ledna 2015

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Tereza Tichá

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 281/2020

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 7. září 2020

Vážená paní
Mgr. Ilona Budková
advokátka
Koněvova 2660/141
130 00 Praha

Vážená paní magistro,

Na základě Vaší žádosti ze dne 17.8.2020 Vám v příloze zasílám požadované anonymizované rozsudky: 0 Nc 2033/2014-85 a 27 Co 57/2015-107.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: - 2x rozsudek

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Datovou schránkou

V Praze dne 17.8.2020

Žádost o zaslání rozhodnutí

Zdvořile tímto žádáme výše nadepsaný soud o zaslání anonymizovaného rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne ze dne 25. 11. 2014 č. j. 0 Nc 2033/2014-85 a dále o zaslání rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích jako soudu odvolacího ze dne 28. ledna 2015 č. j. 27 Co 57/2015-107

S úctou
Mgr. Ilona Budková, advokátka